

"Física i química: La psiconàutica de l'objecte" Pep Fajardo

”Física i química: La psiconàutica de l’objecte” Pep Fajardo

**Cardedeu
amb
l’Art Vigent** 2006 - 2007

Museu Arxiu Tomàs Balvey
Casal Dr. Daurella

Del 22 de setembre al 10 de desembre
Cardedeu 2006

Tot observant l'obra a l'espai de Pep Fajardo

A *El somni d'una nit d'estiu* shakesperiana, Puck pensa: "És ben curiosa aquesta humanitat, els agrada sempre veure el que no hi ha", però Aristòfanes, un altre autor de comèdies, vol que la gent entengui que tot és prou ridícul com per prendre's res seriosament. Els encantats per Shakespeare són capaços de lliurar els afectes i la vida per una pura il·lusió transitòria; els conciutadans del sorneguer contemporani de Sòcrates senten que tot és tan relatiu (per això el filòsof del carrer volia arrancar la veritat del que realment hi havia i no del que es volia pensar que hi ha) que potser és millor, per no equivocar-se, creure que a la realitat hi ha el que cadascú pensa que hi ha.

Totes aquestes reflexions me les ha provocat l'obra plàstica de Pep Fajardo. Quins són els materials de Pep Fajardo? Doncs ho poden ser tots els que hi ha a l'abast. El que ell fa és passejar-se per aquest món proveït d'algunes idees –en aquest sentit se sentiria una mica platònic o, si voleu, una mica nodrit pels mites socials – i aplicar-les en allò que li sembla que les justificarà, amb certs arranjaments, ben cert, atès que si algun sentit té l'home, al bell mig d'aquesta natura tan complexa i tan ben encaixada (tot queda justificat per tot), és que sàpiga trobar alguna possibilitat de mostrar el seu enginy, una altra manera de fer diferent de la naturalesa, encara que, tot plegat, tot el que hi ha és aquí i no hi ha res més que el que se'ns ofereix a les mans i a la vista, però amb la porta oberta d'una possible aplicació de l'imaginari per rompre la monotonia que afecta gairebé tots els éssers de la creació com a resultat d'unes aparents repeticions cícliques. [Almenys així ens ho sembla.]

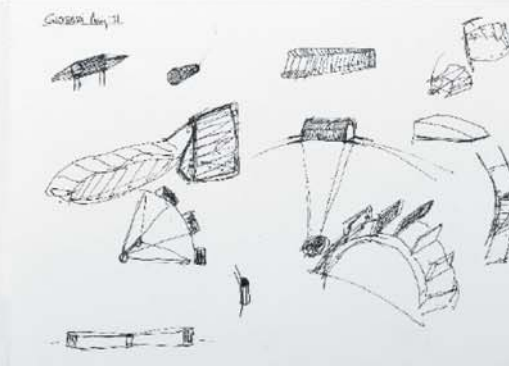
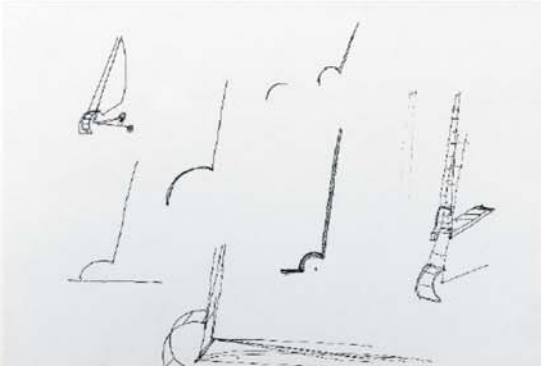
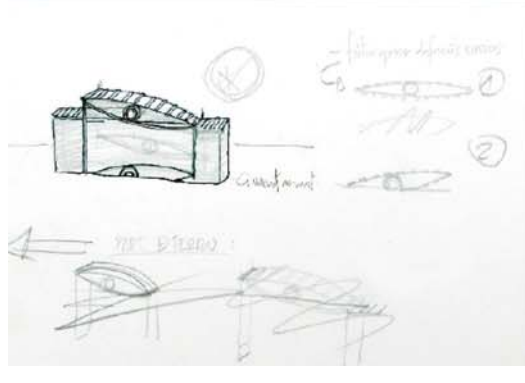
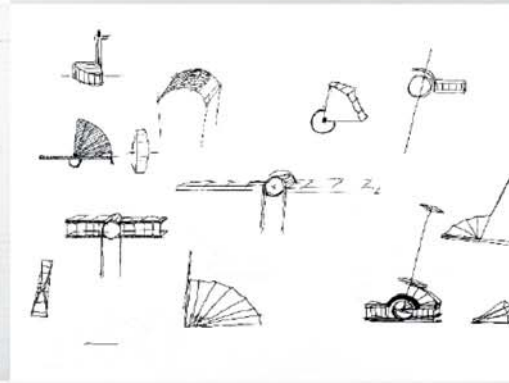
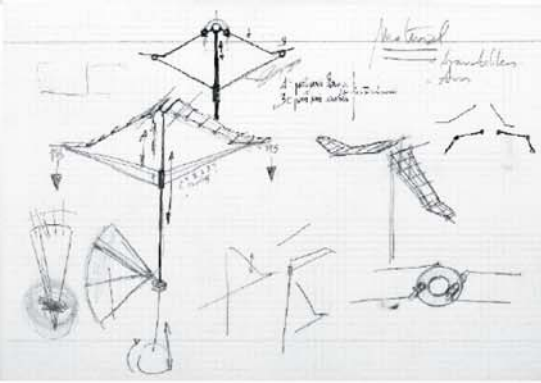
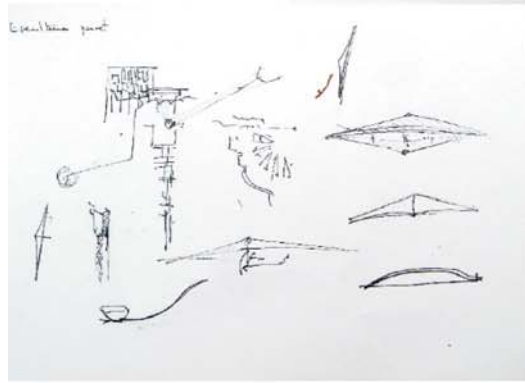
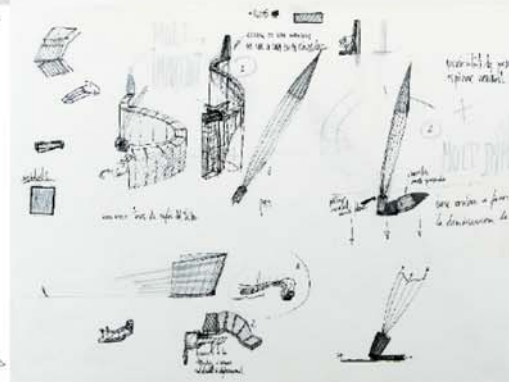
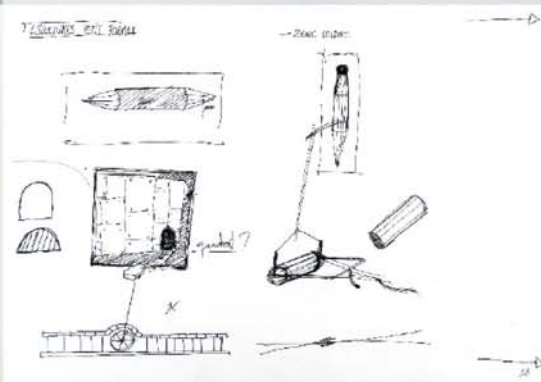
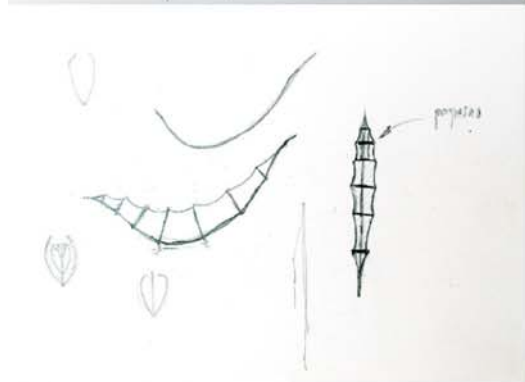
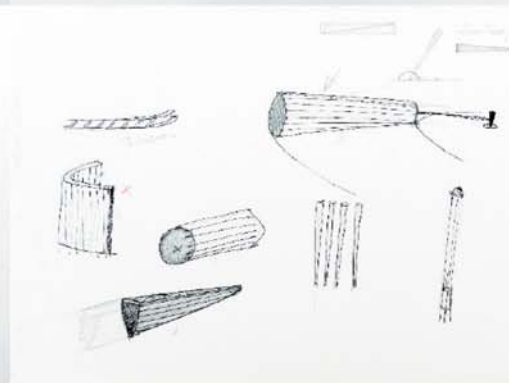
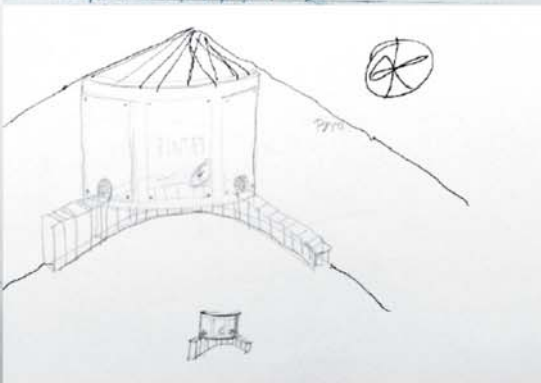
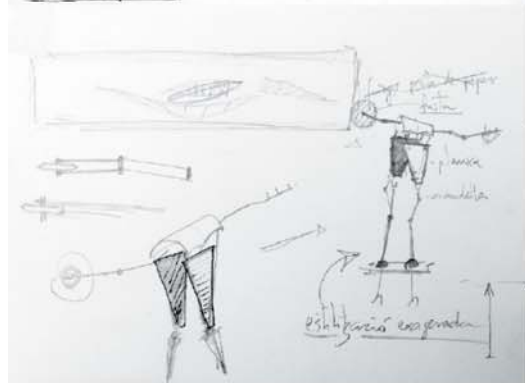
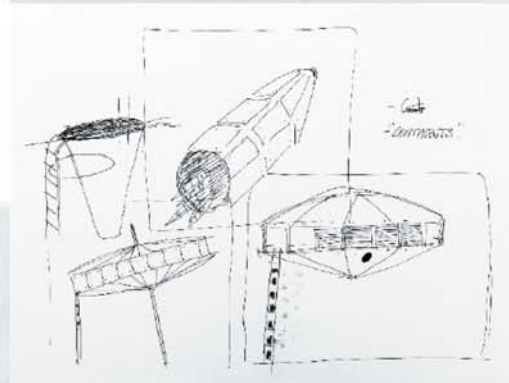
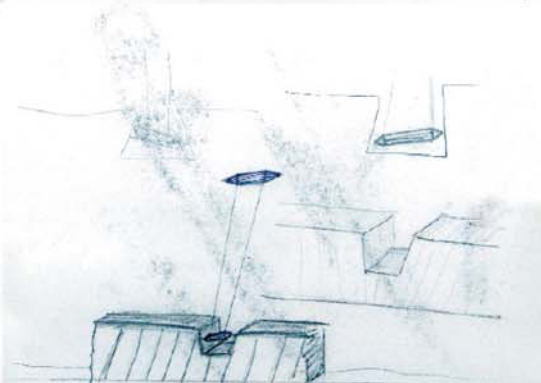
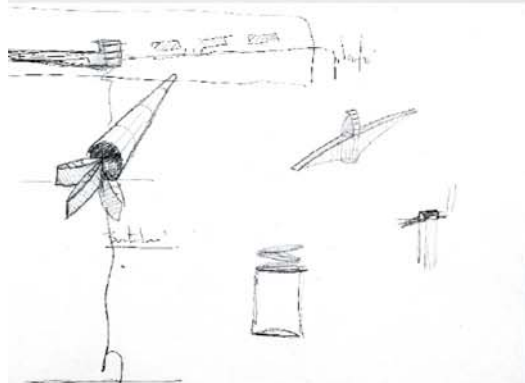
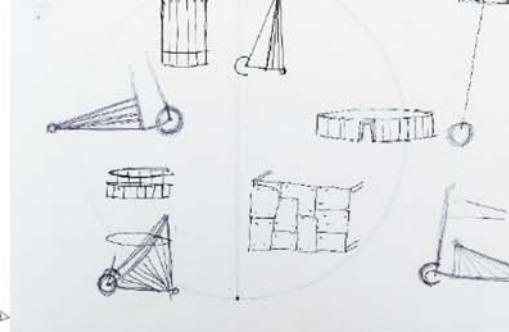
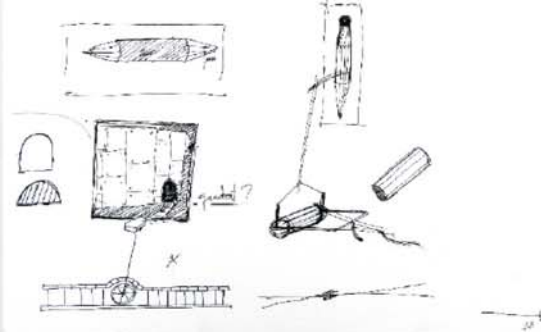
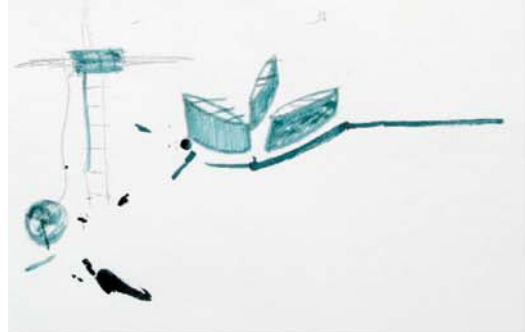
Aquesta monotonia no la trobem mai a l'obra, que oscil·la entre la del ferrer, la de l'arquitecte i la de l'orfebre, de Pep Fajardo. El nostre autor, que acabarem designant com artista, s'ha adonat –com en Puck o com qualsevol sapastre del comediògraf grec– que les coses són el que la gent creu que són; però que si els fas veure que són una altra cosa, també acaben creient-s'ho. No és que la gent sigui estúpida ni que a Fajardo se l'hagi d'acceptar com un inventor de faules, sinó que, atès que hi ha, com diu ell mateix –i ho aplica a totes i cadascuna de les seves obres–, una psiconàutica de l'objecte, aleshores el que són els objectes no és pas el que voldria Plató –aquelles coses perennes i immutables– sinó el que cadascú vol que siguin (l'artista, en aquest cas, és un suggeridor del que poden ser, tot deixant a l'usuari un ús particularitzat i més propi a les necessitats que determini la seva psique) tot atenent tanmateix els factors objectius de la física i de la química, que són les propietats que, com a objectes naturals, tenen totes les coses. Perquè no ens pensem que podem fer el que vulguem en aquest món: el que és pesat, és pesat; el que és lleuger, és lleuger, i el que és blanc només serà negre si se'l pinta. Si bé, i en Fajardo ho té ben apamat, hi ha coses naturals que per mitjà de la química –allò de les proporcions degudes que no exclouen les afinitats– admeten aliances i projecten escarafalls encara que la física no ho permeti. Si no, observeu les seves *Simbiosis*; en aquests objectes proposats per Fajardo cap dels elements que hi intervenen no aconsegueix les lleis físiques que regeixen aquest tipus de cossos, i això és el que fa que només els afectes i els desigs es mostrin com les propietats que d'aquell

objecte emanen. Però el mateix tenim amb les llavors, objectes materials i pesants que es desplacen per l'aire (els instruments o naus llavor), perquè el que porten són emocions i sensacions i aquest tipus de composició només és qüestió de química: hom s'alia amb qui hi té afinitats, al marge de les contradiccions insalvables. Goethe, al 1790, ja va escriure tot un tractat sobre aquests tipus de relacions. A la seva manera, ara Fajardo el recupera i ens el mostra i explana segons aparences i realitats de l'imaginari plàstic.

Però encara hi ha molts altres aspectes de psiconàutica i de física i química a l'obra de Fajardo: són les escenografies. Ens podríem preguntar el perquè d'aquests tipus d'espais semantitzats, d'uns espais amb sentit altre que el dels elements que els componen. Fajardo té una vivència; sap que si se li ha manifestat és perquè hi ha uns sentiments, unes necessitats afectives, unes emocions que el provoquen i a les quals ha de donar realitat perquè quedin concretades i comencin a tenir el seu sadollament. És com en la vida, però, ara, en l'art, en el món de les formes d'enginy. Aquestes formes desenvolupades com escenografies a l'espai esdevenen penetrables reals, o l'imaginari ha sortit de la ment i s'ha instal·lat a la realitat, són mesurables i dimensionables. Observant-les hom experimenta com si la intimitat hagués passat a ser el paisatge real de la consciència: *Observatori de vols*, o *Vivint a un núvol* són els exemples d'aquests instruments reals per emplaçar-se a l'imaginari plàstic.

.....

És clar que hagués pogut escriure un text amb una altra història: la del collage a l'art contemporani, la de la recuperació de les càrregues psíquiques que trobem en els suports de tot el que volem convertir d'objecte d'ús en projecció de sentiments, o fer un discurs sobre la valoració formal de les deixalles que, quan han arribat a aquest estat, són ja un altra cosa per a qui no les necessita com a deixalla, són el que s'hi veu o s'hi percep. Hauríem trobat contingut teòric suficient per parlar del pas del minimalisme al simbolisme de la necessitat expressiva, que és el que en definitiva hi ha en aquests objectes escultòrics de Fajardo. Hauríem pogut reflexionar amb altres paraules sobre els sintagmes plàstics a l'obra de l'artista, on el contingut significatiu li ve de la conjunció de la forma amb una paraula o amb una vivència, o de la relació d'una forma amb una altra forma o intenció. I també hauríem escrit que molt sovint el plàstic no sap on comença la seva aventura: si a la forma trobada, al concepte que ha provocat la visió d'aquell atzar formal o bé, tot fent, en un moment donat s'adona que el que està elaborant s'explica per ell mateix perquè és la forma corresponent a la seva idea, però que se n'acaba d'adonar just en el moment del fer. Observem totes aquestes obres amb expectativa formal i amb desig. És suficient.

"El núvol de l'espera. Canta Camarón!" 2005
160 x 100 x 25 cm
T/M sobre tela, fusta i ferro

"Cadiramòbil de l'astrònom" 2005
40 x 15 x 76 cm
Ferro

“Observatori de vols” 2005
53 x 68 x 19 cm
T/M sobre tela i ferro

"Nau-instrument" 2005
130 x 56 x 42 cm
Ferro, fusta i corda

"Nau-Llabor de quatre ales" 2005
75 x 63 x 50 cm
Ferro, textil i paper

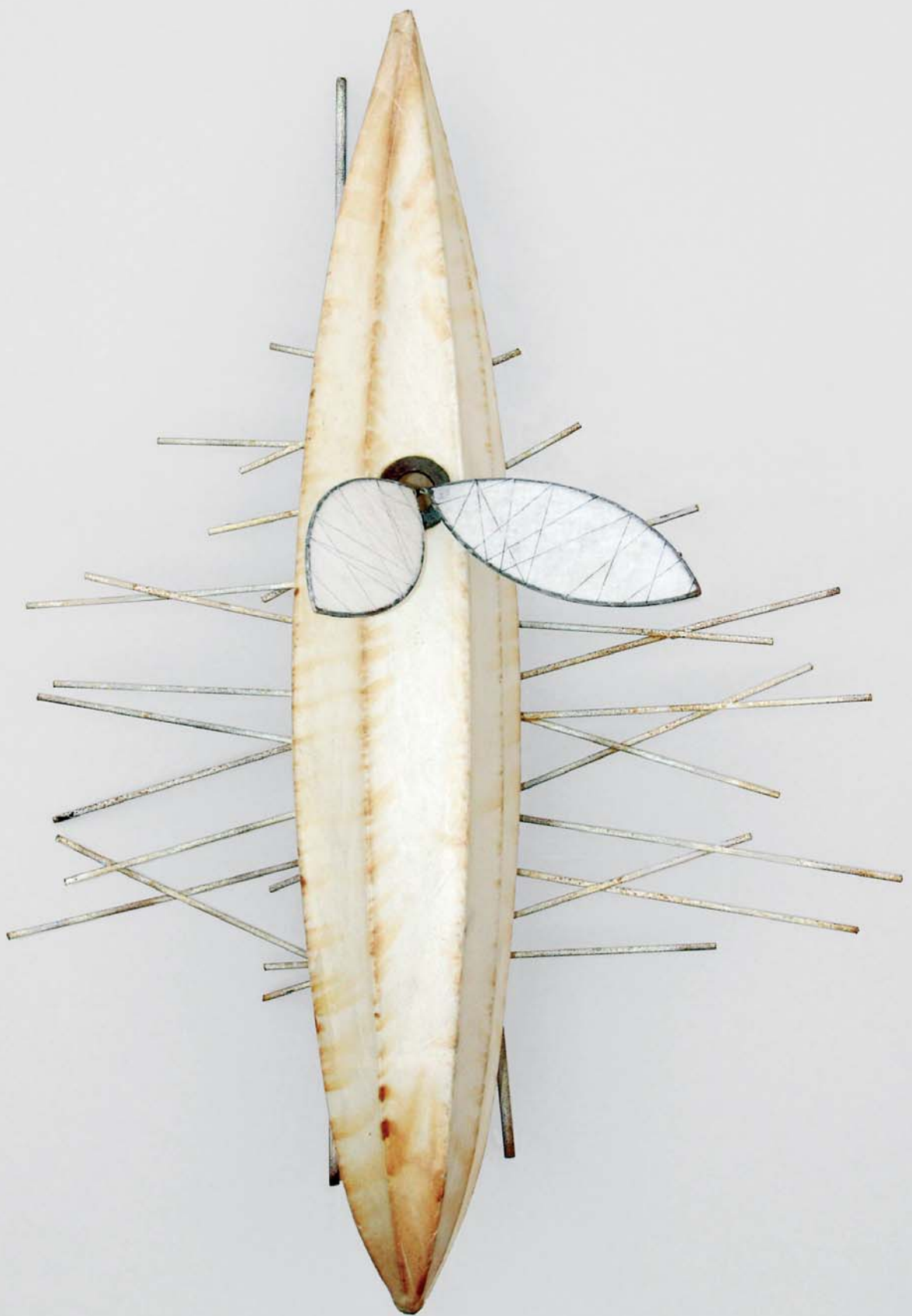

"Giratòria" 2005
110 x 37 x 31 cm
Ferro, fusta, friselina, corda, paper i zenc

"Pèndol del viatge" - Mòbil, 2005
171 x 29 x 31 cm
Ferro, ciment, fusta, corda i plom

"Simbiosi" - Mòbil, 2006
63 x 40 x 92 cm
Ferro, friselina, tèxtil, fil i paper

"Escut" 2004
205 x 33 x 13 cm
Ferro i fusta

"Màscara" 2004
70 x 20 x 10 cm
Ferro i fusta

"Vènus de Gavà" 2005
60 x 25 x 10 cm
Ferro i fusta

Cardedeu amb l'Art Vigent

Producció i realització

Ajuntament de Cardedeu. Regidoria de Cultura
Museu Arxiu Tomàs Balvey – Casal Dr. Daurella

Idea del projecte, coordinació i direcció

Jordi Aligué
Carme Clusellas (Museu Arxiu Tomàs Balvey)

Selecció d'obra i documentació

Pep Fajardo

Disseny gràfic i maquetació

Idegraf - www.idegraf.com

Fotografies

Ana M. Gallinal

Muntatge audiovisual

Pep Fajardo

Text del catàleg

Arnau Puig

Assessorament lingüístic

Oficina de Català de Cardedeu

Impressió

Bengar, S.L.

Dipòsit legal

B-40988-2004

Amb la col·laboració de

Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura.
Diputació de Barcelona. Àrea de Cultura. Oficina de Difusió Artística

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

- 2006 Vallgrassa. Centre Experimental de les Arts. Parc del Garraf. Barcelona
Galería Art Centre. "...una mica més de cel". Andorra
- 2005 Galería Art Centre. "...una mica més de cel". Barcelona
- 2004 Galería Raquel Ponce. "Cielo". Madrid
- 2003 Galería Antoni Piñol. "Obra recent". Reus, Tarragona
Facultat de Veterinària. Universitat Autònoma de Barcelona. "Zoomorphia Illuminata. Metamorfofi". Barcelona
Galería Art Centre. "Darreres Constants". Andorra la Vella. Andorra
- 2002 Galería Maeght. "Devocionario". Barcelona
- 2001 Galería Art Centre. "Items". Andorra la Vella. Andorra
- 2000 Galería Raquel Ponce. "Concordante Discordia". Madrid
Galería Art Centre. "Esculturas". Andorra
- 1999 Galería Art Factum. "Papyrus Aeria". Barcelona
- 1998 Fundación Josep Niebla. Mas Pagès Centre. "10 años de trayectoria". Casavells, Girona
Galería Art Centre. "Obra reciente". Andorra la Vella. Andorra
Galería Maeght. "Maquinaciones Recreativas". Barcelona
- 1997 Galería Maeght. "Iconografía" y presentación del libro "Iconografía". Barcelona
Galería El Laberinto. "Esculturas". Jerez de la Frontera, Cádiz
Galería Raquel Ponce. "Artificios-Artilugios". Madrid
- 1996 Galería Huis Voor Beeldende Kunst. Utrecht, Holanda
- 1995 Smelik & Stokking Galleries. La Haya, Holanda
- 1994 Galería Huis Voor Beeldende Kunst. Utrecht, Holanda
Banco Bilbao-Vizcaya. Sala Vergara. Barcelona
- 1992 Galería Expoart. "Esculturas". Girona
Casa de España. Utrecht, Holanda
- 1991 Caixa Terrassa Fundación Cultural. Terrassa, Barcelona
Galería Greca. "Esculturas". Barcelona
- 1990 Galería Vicent Bernat. "Obra reciente". Barcelona
- 1988 Galería Vicent Bernat. "Escultura, hierro y cerámica". Barcelona
Acadèmia de Belles Arts de Sabadell. Sala III. Sabadell, Barcelona

EXPOSICIONS COL·LECTIVES

- 2006 "Estius". Fundación Hervás-Amezcuca. Sala Josep Soler Vidal. Gavà. Barcelona
"Illa d'Art". Galería Safia. Illa Diagonal. Barcelona
"MediterrArt". Foyer Centro Salvador Allende. La Spezia. Italia
"Hermandades Escultóricas México-España". Museo Macay. Mérida. México
Galería Hartmann. "Abstractos". Barcelona
- 2005 "Mite, treball i art a la venus de Gavà", Fundación Hervás-Amezcuca. Sala Josep Soler Vidal, comisariada per Arnau Puig. Gavà. Barcelona
"MediterrArt". Parc Nacional del Garraf. Vallgrassa, Barcelona i Parco Nazionale delle Cinque Terre, Riomaggiore, Liguria, Italia
"Simposium d'Escultura de l'Alt Penedès". Capella de Sant Pelegrí. Vilafranca del Penedès, Barcelona
Col·lecció de joies i escultures múltiples. Cunill Orfebres. Barcelona
Greek. "3 x 3". Barcelona
Galería Hartmann. "Sin límites". Barcelona
Galería Art Centre. "In-Cub-Art". Barcelona
"Casa Decor". Espai Sara Folch. Barcelona
- 2004 Galería Samuel. "19 escultores". Valladolid
Galería Art Centre. "In-Cub-art". Caldea. Andorra la Vella, Andorra
Baleari Blancafort. Sala Raspall. "Norte o Sur, Este o Este". La Garriga, Barcelona
Centre Mèdic Teknon. "Esculturas en el Jardín". Barcelona
"Casa Decor". Espai Sara Folch. Barcelona y Madrid
- 2003 Galería Art Centre. "10 anys". Barcelona i Andorra
Galería Art Centre. "Joia volum". Escultura en joiería. Barcelona
Parc Natural del Garraf. "Temps d'art". Vallgrassa, Barcelona
- 2002 "Artesign". Arte en Natura. Intervenció en l'espai natural. Instal·lació "Bozzoli deshabitata". Manerva di Garda, Italia
"Festival Internacional de Benicàssim". "Zoomorphia Illuminata". Escultura pública. Benicàssim, Castelló de la Plana
Galería Maeght. "Col·lectiva d'artistes de la Galería". Barcelona
Galería Art Centre. Barcelona
Galería Jorge Chacártegui. Palma de Mallorca, Balears
- 2001 Galería Art Factum. "Obra sobre paper". Barcelona
"Viatge i diferència". "Observatori". Escultura pública. Olot, Girona
"Dearte". Galería Art Box. Palacio de Cristal. Madrid
"Líquens d'art". Begues, Barcelona
Simposi de escultura pública. "Faro y restos de un naufragio". Parc d'escultures de Kwangju. Kwangju, Corea del Sur
"Art París". Galería Maeght. París
Galería Maeght. "Col·lectiva de sis artistes". Barcelona
Banco Bilbao-Vizcaya. Sala Vergara. "Bajo el signo de Babel". Barcelona

- 2001 "Art-Expo'01". Galeria Art Centre. Barcelona
 "Illa d'art". Illa Diagonal. Barcelona
 Galeria Raya-Punto. "Suite 2000". Salamanca
 Galerie Am Tunnel&Espace Edward SteichenLuxemburgo. "Grandes et jeunes d'aujourd'hui". Luxemburgo
 Espace Eiffel-Brandly. "Grandes et jeunes d'aujourd'hui". París
- 2000 "Art é Nimes". Première Foire d'Art Contemporain. Galeria Greca. Nimes, Francia
 "Estampa'00". Galeria Raquel Ponce. "Suite 2000". Madrid
 Galeria Greca. "15 años de la Galeria Greca". Barcelona
 "Art-Expo'00". Galeria Art Centre. Barcelona
 Galeria Maeght. Barcelona
 Espacio Cal Peó. "Cardedeu amb l'art vigent". Cardedeu. Barcelona
- 1999 Galeria Raquel Ponce. Madrid
 Galeria Art Centre. Andorra
 "Art-Expo'99". Galeria Art Centre. Barcelona
 Fundació Josep Niebla. "El ferro i el bronze". Casavells, Girona
 Galeria Greca. "Sota el signe de Babel". Barcelona
 Galeria Tolmo. Toledo
- 1998 "ARCO'98". Galeria Maeght. Madrid
 Galeria Raquel Ponce. "14 escultores". Madrid
- 1997 "ARCO'97". Galeria Novo Seculo. Lisboa, Portugal
 Galeria Pilar Massip. "Enquadra-ho!". Vallromanes, Barcelona
 Galeria Raquel Ponce. "6x6". Madrid
 "Hipermercant". Sala Vinçon. Barcelona
 Primer premi d'Escultura Comú D'En Camp. Andorra la Vella. Andorra
- 1996 Galeria Beida. "Nadal art". Barcelona
 "ARCO'96". Galeria Novo Seculo. Lisboa. Portugal
 "Art-Expo'96". Galeria Art Box. Barcelona
 Passeig Art Galeria. Manresa, Barcelona
 Galeria 3 punts. "0 figura, homenatge a Goya". Barcelona
 Pulchri Studio. "Van Realisme naar Abstractie". La Haya, Holanda
 "Hipermercant". Sala Vinçon. Barcelona
- 1995 Espace Belleville. "Art Catalan Contemporain". Montpellier, Francia
 "Kunst Rai". Arte Omega Ediciones. Amsterdam, Holanda
 Sala Oda. Barcelona
 "Interarte". Art Collection Editions. Valencia
 "Hipermercant". Sala Vinçon. Barcelona
 Palacio Pimentel. "Escultores Contemporáneos". Valladolid
- 1994 "Kunst Rai". Arte Omega Ediciones. Amsterdam. Holanda
 "Estampa'94". Arte Omega Ediciones. Palacio de Cristal. Madrid
 "Interarte". Art Collection Editions. Valencia
 "Hipermercant". Sala Vinçon. Barcelona
 Gallerie Famke Van Der Kooi. El Zoelen, Holanda
- 1993 Sala del Govern d'Andorra. "A Miró...aprofundim la mirada". Homenatge a Miró. Andorra la Vella. Andorra
 Galeria Greca. "A Miró...aprofundim la mirada". Barcelona
 "Hipermercant". Sala Vinçon. Barcelona
 Galeria Mª José Castellví. "Artifici". Barcelona
 Galeria Lemia Art. Sitges, Barcelona
- 1992 "II Salón Internacional de Arte Gráfico". Barcelona
 "Hipermercant". Sala Vinçon. Barcelona
 Galeria Maeght. Barcelona
- 1991 Galeria Greca. "Trayecto Agam a Zush, pintura sobre papel". Barcelona
- 1988 "Jugend Gestaltet'88". Munich, Alemania
 Galeria Alla Prima. "Daltabaix". Barcelona

COL·LECCIONS

Fundació Vilacases. Barcelona
 Fundación Jorge Castillo. Madrid
 BBVA. Barcelona
 Jaume Roser. Parc-Art. Caçà de la Selva, Girona
 Fundació Josep Niebla. Casavells, Girona
 Parc Natural del Garraf. Vallgrassa, Barcelona
 José de Guimarães. Lisboa, Portugal
 Maeght. Barcelona

OBRA PÚBLICA

Parc d'escultures de Kwangju. "Far i restes d'un naufragi". Kwangju, Corea del Sud
 "Hermandades Escultóricas México-España". "La nau del pirata". Museo Macay. Mérida. México
 "Artesign". Arte en Natura. Instal·lació "Bozzoli deshabitada". Manerva di Garda. Verona, Italia
 "Festival Internacional de Benicàssim". "Zoomorphia Illuminata". Benicàssim, Castelló de la Plana
 "Parc-Art". Caçà de la Selva. Girona
 "Viatge i diferència". "Observatori". Olot, Girona
 "El Viatge de l'Aigua". Balneari Blancafort. La Garriga, Barcelona

El més entranyable agraïment a en Jordi Aligué i a la Carme Clusellas (Museu Arxiu Tomàs Balvey)
per fer possible el projecte d'aquesta exposició.

AJUNTAMENT DE CARDEDEU
Regidoria de Cultura

amb la col·laboració de:

